

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Херсонського ремонтно-виробничого комбінату в особі ліквідатора, арбітражного керуючого Белоусова Ігоря Валентиновича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 42 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» у взаємозв'язку з положеннями частини четвертої статті 3 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», частини третьої статті 78 Господарського кодексу України

м. Київ
30 жовтня 2014 року
№ 92-у/2014

Справа № 2-66/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бринцева Василя Дмитровича — головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича — доповідача,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Херсонського ремонтно-виробничого комбінату в особі ліквідатора, арбітражного керуючого Белоусова Ігоря Валентиновича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 42 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 14 травня 1992 року № 2343–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 31, ст. 440) зі змінами (далі — Закон № 2343) у взаємозв'язку з положеннями частини четвертої статті 3 Закону України «Про державну реєстрацію

речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 1 липня 2004 року № 1952–IV (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 51, ст. 553) зі змінами (далі — Закон № 1952), частини третьої статті 78 Господарського кодексу України (далі — Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Сергійчука О. А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В :

1. Херсонський ремонтно-виробничий комбінат в особі ліквідатора, арбітражного керуючого Белоусова І. В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 42 Закону № 2343, яка передбачає, що усі види майнових активів (майно та майнові права) банкрута, які належать йому на праві власності або господарського відання на дату відкриття ліквідаційної процедури та виявлені в ході ліквідаційної процедури, включаються до складу ліквідаційної маси, у взаємозв'язку з положеннями частини четвертої статті 3 Закону № 1952, частини третьої статті 78 Кодексу в аспекті питань:

– чи є реєстраційне посвідчення документом, що підтверджує перебування майна на праві повного господарського відання;

– чи підлягає включенню до складу ліквідаційної маси майно, яке було передане підприємству — банкруту органом місцевого самоврядування.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Закону № 2343 автор клопотання обґрунтовує неоднозначним, на його думку, їх застосуванням судами загальної юрисдикції, що призвело до порушення його прав та охоронюваних законом інтересів. На підтвердження своєї позиції ліквідатор, арбітражний керуючий Херсонського ремонтно-виробничого комбінату Белоусов І. В. долучив до конституційного звернення копії судових рішень загальної юрисдикції, зокрема у справах, у яких Херсонський ремонтно-виробничий комбінат є стороною.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 16 липня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України необхідно розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично

значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання, обґрунтовуючи неоднозначність застосування судами України положень частини першої статті 42 Закону № 2343, посилається на судові рішення, в яких застосовано положення частини першої статті 26 Закону № 2343 у редакції Закону України від 30 червня 1999 року № 784–XIV, які втратили чинність. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що надані суб'єктом права на конституційне звернення матеріали, у яких відповідні положення Конституції України або законів України не застосовувалися, не можуть бути розглянуті Конституційним Судом України як такі, що підтверджують неоднозначне застосування таких положень судами України, іншими органами державної влади (ухвали від 26 жовтня 2011 року № 54-у/2011, від 28 листопада 2013 року № 61-у/2013). Інших судових рішень, у яких застосовувалися б положення частини першої статті 42 Закону № 2343, до конституційного звернення не долучено.

Таким чином, автор клопотання не довів неоднозначного застосування судами України положень частини першої статті 42 Закону № 2343 у взаємозв'язку з положеннями частини четвертої статті 3 Закону № 1952, частини третьої статті 78 Кодексу, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Херсонського ремонтно-виробничого комбінату в особі ліквідатора, арбітражного керуючого Белоусова Ігоря Валентиновича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 42 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» від 14 травня 1992 року № 2343–XII зі змінами у взаємозв'язку з положеннями частини четвертої статті 3 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 1 липня 2004 року № 1952–IV зі змінами, частини третьої статті 78 Господарського кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ